

Forfaitaire waardering voordeel van alle aard en gelijkheidsbeginsel

Auteur(s): S.Van Crombrugge/C.
Buysse

Editie: 1482 p. 12

Publicatiedatum: 29 juni 2016

Rechtbank/Hof: Gent

Datum van uitspraak: 24 mei 2016

Wetboek: K.B./W.I.B.

Artikel: 18

Forfaitaire waardering voordeel van alle aard en gelijkheidsbeginsel

Het voordeel van alle aard dat voortvloeit uit de kosteloze terbeschikkingstelling van een gebouw wordt forfaitair gewaardeerd op in principe 100/60 van het (geïndexeerde) KI van het gebouw. Gaat het om een gebouw dat gratis ter beschikking wordt gesteld door een *rechtspersoon*, dan wordt deze principiële belastbare waarde verhoogd (met 1,25 of 3,8; zie verder); (art. 18, § 3, 2 KB/WIB 1992).

* Het KB/WIB 1992 waardeert het voordeel van alle aard uit de kosteloze terbeschikkingstelling van gebouwde onroerende goederen dus verschillend naargelang het goed ter beschikking wordt gesteld door een natuurlijk persoon of door een rechtspersoon. In het laatste geval is de waardering immers hoger. Naar de mening van het hof van beroep te Gent is deze onderscheiden behandeling strijdig met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel.

De tekst zelf van het KB/WIB 1992 geeft expliciet geen redelijke en objectieve verantwoording op voor het door artikel 18, § 3, 2 KB/WIB 1992 gemaakte onderscheid. Ook in de aanhef van de koninklijke besluiten van 18 februari 1994 en 5 april 1995, die het bedoelde onderscheid hebben ingevoerd, is geen uitdrukkelijke verantwoording voor het onderscheid terug te vinden. Het feit dat in de aanhef van die besluiten telkens sprake is van dringende noodzakelijkheid, zodat de Raad van State niet geraadpleegd wordt, kan niet als een verantwoording van het onderscheid worden beschouwd. Er is ook geen Verslag aan de Koning, waaruit een eventuele verantwoording voor het onderscheid zou kunnen blijken.

Krachtens artikel 159 Gw. weigert het hof dan ook de regels bepaald bij artikel 18, § 3, 2 KB/WIB 1992 toe te passen in het geval waarin het onroerend goed ter beschikking wordt gesteld door een rechtspersoon. (SVC)

Gent 24 mei 2016

* De rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen houdt er een andere mening op na. Volgens de rechtbank bestaat er wel degelijk een "objectieve verantwoording" voor het onderscheid naargelang het gebouw ter beschikking wordt gesteld door een natuurlijk persoon dan wel door een rechtspersoon. Deze verantwoording vindt de rechtbank in het feit dat :

- een werkgever/rechtspersoon (anders dan een werkgever/natuurlijk persoon) kaderleden en bedrijfsleiders tewerkstelt en "in het algemeen een onroerend goed ter beschikking stelt van een kaderlid of een bedrijfsleider";
- kaderleden en bedrijfsleiders zich in het algemeen in een positie bevinden die hen toelaat "zichzelf de kosteloze beschikking over een onroerend goed toe te kennen en een gewone werknemer niet";
- in het algemeen aan kaderleden en bedrijfsleiders "luxueuze onroerende goederen" ter beschikking worden gesteld en aan 'gewone' werknemers "bescheiden onroerende goederen".

De rechtbank vindt het onderscheid bovendien "redelijk" verantwoord, "rekening houdend met het doel en de gevolgen van deze belasting". Geen schending van het gelijkheidsbeginsel dus.

Aan de rechtbank werd ook gevraagd of het onderscheid dat op het vlak van de waardering van het voordeel wordt gemaakt binnen de categorie van de gebouwen ter beschikking gesteld door rechtspersonen, wel verenigbaar is met het gelijkheidsbeginsel. Dat onderscheid in waardering hangt af van de hoogte van het (niet-geïndexeerd) KI van het gebouw : bedraagt het maximaal 745 EUR, dan is het voordeel gelijk aan de principieel belastbare waarde (geïndexeerd KI x 100/60) vermenigvuldigd met 1,25; bedraagt het KI wel meer dan 745 EUR, dan moet dezelfde principieel belastbare waarde worden vermenigvuldigd met 3,8 ([Fisc., nr. 1383 , p. 6](#)).

Ook hier oordeelt de rechtbank dat dit onderscheid (in functie van de hoogte van het KI) "op een objectief criterium" is gebaseerd en "redelijk verantwoord is, rekening houdend met het doel en de gevolgen van deze belasting, nu hierdoor immers een onderscheid wordt gemaakt tussen een al dan niet bescheiden woning". (CB)

Rb. Antwerpen 6 januari 2016